

Idegenforgalom és kényelem.

Budapesti községi életében nem csekély szerepet játszik az a munka, a mely az idegenforgalom emelésére megy végbe. Kongresszusok megvendégelése, nevezetes személyek kalauzálása, bizottságok javaslatai és tárgyalásai mind azt a célt szolgálják, hogy az idegen külföldit idecsalogassuk és kellemes emlékekkel bocsássuk haza. Az idegenforgalom emelésének tekintélyes rendelkezési alapja is van már, a melynek évről-évre a fölemelést indítványozzák, mert a budapesti idegenforgalmat a főváros minden vonzó szépsége mellett is megcsonkítja — Bécs.

Ausztriában is nagy harc folyik az idegenekért s ez a féltékeny versengés napról-napra Budapest lecsapulásáig is el szokott fajulni. Odaát az osztrák császárvárosban minden szálló portása azt tartja hazafias és talán jól is díjazott kötelességének, hogy mindenkint lebeszéljen Budapest meglátogatásáról. Ezt az aknamunkát nálunk sokféle ötlettel igyekeztek eddig is ellensúlyozni. Akadt például tavaly egy agilis bizottsági tag, a ki azt a nem mindennapi módot javasolta a tanácsnak az idegenforgalom emelésére, hogy a bécsi hotelek portásainak minden ide irányított idegen ellenében egy korona tiszteletdíjat adjanak.

Ötletben tehát nincs hiány, de idegenben annál inkább, s ebben része van annak is, hogy mi csak az idegenek ide csalogatásában vagyunk ötletesek, de hogy ha idejön, hát jól is érezze magát, minden kényelme meg legyen és könnyűszerivel élvezhesse ki a fővárosnak és környékének szépségeit: idáig már nem terjed a gondoskodásunk.

A ki például Budapestre érkezik és sietős lenne az utja, az állomásokon nélkülözni kénytelen a modern közlekedés eszközét, az autotaxit. Egy olvasónk panasolja, hogy a Keleti pályaudvarról a Déli vasutra kellett volna átmennie, s minthogy kevés idő állt rendelkezésére, lekészt a vonatról. Az állomás előtt, ugymond, nem találtam

Iktatószám

Budapestre vonatkozó ujsáncikkok

Osztályozás

910.2

Szerző

Cím *Idegenforgalom és kényelem*

Hely

Idő

" 1913 "

Forrás:

Esti ujság

Személy

Pop.

1913 1x/6

Helyszám

(Hely)

(Idő)

(Köt. v. füz.)

autotaxit, pedig már van. A főváros két vállalkozónak is adott koncessziót, még sem teszi kötelességükké, sem a főváros, sem a rendőrség, hogy a pályaudvarok elé megfelelő számú kocsit állítsanak! Utánjártunk a panasznak és azt a fölfedezést tettük, hogy a Keleti közelében igenis van állomáshely a gépkocsik részére, de *oly távol, a Baross-téren, hogy az utasok nem vehetik hasznát.*

Egy másik olvasónk azt panaszolja el, hogy külföldi vendégei érkeztek, a kik mindenáron *motorhajót akartak bérelni, hogy sétakiránulást tegyenek a Dunán.* Élvezni szerették volna ugyanis azt a páratlan és nagyszerű panorámát, a mit a pesti és a budai oldal a Dunáról nyújt. Kérésükre nagy zavarba jöttem, írja olvasónk, mert nem tudok Budapestten egyetlen efféle vállalatot sem, pedig mindenütt a világon, a hol nagyobb víz van, van ilyen. Ezt szégyenkezve vallottam meg az idegeneknek, a kik nem értették meg, hogy mi ennek az oka.

Az ok, sajnos az, hogy a Duna kérdése még nincs rendezve. Nem tudni, ki parancsol rajta: az állam, avagy a főváros. Az egészséges és helyes állapot az lenne, ha az *átkelés teljes joga* a főváros határában belül a tanácsot illetné meg, mert hiszen a Pest és Buda közt elfekvő folyam a közlekedés szempontjából épp oly része a fővárosnak, mint

akár a Nagykörút vagy a Rákóczi-ut. Képzljük el, hogy az utóbbi vonalon nem a közlekedés ügyosztálya, hanem a pénzügyminisztérium rendelkezne, mint a Dunán és valamely szárazföldi *propellervállalat* itt is megnehezítené, hogy az egyik parttól a másikra, a Józssefvárosból az Erzsébetvárosba akadálytalanul át lehessen jutni . . .

A Dunán ma szakasztott ilyen képtelen és tarthatatlan a helyzet. A helyett, hogy apró fürge motoros hajók százai rajzanának a vizen, hogy minden fontos szárazföldi villamos és más forgalmi végpontot összekössenek a másik part pontjaival, e helyett néhány ügyetlen ócska hajó jár rendszer nélkül Pest és Buda közt. És ezek nincsenek a tömegközlekedés igényére sem berendezve, nemhogy a mi idegenünk privát óhaját egy motoros bérhajóval ki bírják elégíteni.

Attól lehet tartani, hogy a kényszerűség kedvezni fog annak az akciónak, a mely a Csavargózós rozoga hajóinak szerepét továbbra is biztosítani szeretné a Dunán. A Lánchid elzárásá-

ban reménykedik ugyanis ez az idejét multa közlekedő eszköz, melynek szerződése 1917-ben le fog járni. Azt hisszük, hogy a pénzügyminiszter nem fogja ezt a gyatra közlekedő eszközt továbbra is megtűrni a Dunán, s ha *autobusz-járáttal* nem lehetne a Lánchid elzárását elviselhetőbbé tenni, a pénzügyminiszter a főváros véleményét minden ebben az ügyben teendő fontosabb lépésénél ki fogja kérni.